ANUL VI. — No. 1456

EDIŢIA A DOUA

VINERI 5 MARTIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administraţiei
Din Judeţe şi Streinătate prin mandate postale
Un an în ţară 30 lei; in streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din Străinătate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate.
Anunciuri la pagina IV . . . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . . . 8,— „ „
Inserţiunele şi Reclamele 2 lei rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numărul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Bucureştĭ, 4 Martie 1893.

REZERVIŞTII

In luna Maiŭ 1877 s'a decretat şi promulgat următoarea lege pentru scutirea pe viaţă de contribuţiunea căilor de comunicaţie a rezerviştilor carĭ aŭ luat parte la ultimul rezbel:

Art. unic. Toţĭ rezeviştiĭ, carĭ aŭ luat parte în rezbelul actual, sunt scutiţĭ pe viaţă de contribuţiunea pentru căile de comunicaţie.

Legea e scurtă şi categorică.

Cu toate aceste *democraticul* guvern conservator a găsit mijlocul de a priva o categorie de rezerviştĭ de dreptul şi privilegiul ce i le acordă această lege.

Şi iată cum:

In rezbel aŭ luat parte 1) rezerviştiĭ trecuţĭ deja de maĭ de mult în rezervă şi al căror drept, consacrat prin lege, este incontestabil chiar la conservatorĭ, şi 2) rezerviştiĭ carĭ şi-aŭ împlinit serviciul militar activ, — şi decĭ aŭ trecut în rezervă, — *în timpul campanieĭ*, şi carĭ, dacă rezbelul ar fi început cu o lună saŭ două maĭ târziŭ, s'ar fi găsit identic în categoria celor dintêiŭ.

Eĭ bine, guvernul conservator, care nu maĭ conteneşte cu laudele pentru ordinea finanţelor sale, care în fie-care ocazie se laudă că nu simte trebuinţa să creeze nouĕ resurse tezauruluĭ public, înfiinţând nouĕ impozite, *democraticul* guvern conservator a găsit cu cale să dea o altă interpretare legeĭ din 1878 de cât aceea pe care i-aŭ dat-o toate guvernele de 15 anĭ încoace, începênd cu guvernul liberal sub care legea s'a votat şi care decĭ era maĭ în mĕsură de a-ĭ da adevĕrata eĭ interpretare şi a o aplica în spiritul în care Corpurile Legiuitoare aŭ votat-o. *Legea din 1878*, — după conservatorĭ, — *n'ar viza de cât pe rezerviştiĭ carĭ în momentul când s'a deschis rezbelul îşĭ terminaseră aniĭ de serviciŭ activ*, **nu şi pe aceĭ carĭ aŭ trecut în rezervă în timpul rezbeluluĭ.**

Intr'adevĕr, ministrul de finanţe a adresat casierilor din ţară următoarea circulară sub No. 7859 din ziua de 18 Februarie 1893, circulară care n'a fost publicată prin *Monitorul Oficial* şi pe care ne-am putut-o procura prin un amic al nostru din provincie:

Constatându-se că multe din autorităţile militare, *printr'o greşită interpretare a legeĭ din Martie 1878*, **aŭ liberat bilete de scutire pe viaţă de la darea căilor de comunicaţie,** *nu numaĭ acelor carĭ, fiind deja rezerviştĭ, aŭ fost chemaţĭ sub drapel pentru campanie,* **dar şi acelor carĭ, aflându-se sub drapel, aŭ trecut în rezervă în timpul campanieĭ şi aŭ rĕmas sub drapel până la sfîrşitul eĭ,** acest minister, în unire cu ministerul de resbel, a decis *să facă o verificare a biletelor de scutire,* **pentru a rîdica dreptul acelor cari se bucură de el în contra spirituluĭ legeĭ din 1878 (?!)**

In acest scop vĕ invităm ca să adunaţĭ de la toţĭ locuitoriĭ scutiţĭ in temeiul legeĭ din 1878 actele de care s'aŭ servit la scutire şi să ni le înaintaţĭ spre verificare cât maĭ urgent posibil, **pentru ca negreşit prin viitoarea comisiune din Iulie 1893 să puteţĭ regula impunerea acelora ce se vor dovedi pe nedrept scutiţi.**

Veţi îngriji ca adunarea actelor să se facă fără nicĭ o excepţiune, **dar în acelaş timp fără să se provoace neînţelegerĭ,** de care ministerul vĕ va face respunzătorĭ.

Se poate o interpretare maĭ iezuitică dată legeĭ atât de categorice din 1878? Se poate o nedreptate maĭ evidentă şi maĭ strigătoare?

Ce fel? Guvernul din 1878, din a căruia iniţiativă vine legea, n'a ştiut să o aplice în spiritul eĭ adevĕrat? A trebuit să vie D-niĭ Menalas Germani şi Jak Lahovary, pentru ca să-ĭ dea o interpretare esactă şi să o aplice în adevĕratul eĭ spirit?

Cum? soldaţiĭ trecuţĭ în rezervă în timpul campanieĭ şi remaşĭ sub drapel până la sfîrşitul eĭ, nu eraŭ rezerviştĭ şi eĭ, nu aŭ dobîndit şi eĭ drepturĭ incontestabile de scutire, după legea din 1878?

Dar pentru ce, D-lor miniştri?! Cum legitimaţĭ D-voastră aceasta?

E o cădere morală ruşinoasă din cale afară pentru un partid, rîsipitor când e vorba de organizat parade şi mascarade de rĕŭ gust pentru Stăpînul ce-l ţine la putere, să impieteze asupra drepturilor sfinte dobêndite de ceĭ ce şi-aŭ expus viaţa în fie-care secundă, ca să facă din Carol I un Mare Căpitan şi din România un Regat, unde toţĭ să exploateze fără milă şi fără scrupulurĭ poporul muncitor şi unde toţĭ să fure ca'n Vlăsia din averea publică.

Aceĭ carĭ vor să despoie pe atâtea miĭ de cetăţenĭ de drepturile dobîndite prin legea din 1878, îşĭ daŭ foarte bine socoteală de fapta lor nedemnă şi s'aŭ gândit, se pare, şi la urmările ce poate să aibă, de oare-ce îĭ vedem pomenind în circulară de **neînţelegerile** la care ar putea da loc strîngerea actelor de care rezerviştiĭ s'aŭ servit la scutire.

Neînţelegerĭ vor fi de bună-seamă. De n'ar fi ce-va maĭ mult de cât **neînţelegerĭ**! Din nemulţumirea generală la care va da loc această mĕsură între ceĭ despoiaţĭ de drepturile lor ar putea naşte ce-va maĭ mult de cât nişte la simple **neînţelegerĭ**. Şi de acel **ce-va maĭ mult**, de se va produce, nu casieriĭ vor fi respunzătorĭ, ci miniştriĭ M. S. Regeluĭ şi M. Sa însuşĭ, — de oare-ce numaĭ voinţa Luĭ îĭ ţine la cârmă.

Ioan N. Roman.

TELEGRAME

CONSTANTINOPOL, 3 Martie. — Consiliul datorieĭ a primit în unanimitatea voturilor, afară de delegatul italian, propunerile austriace după care lozurile vor fi plătite cu 75 la sută.

Consiliul s'a însărcinat cu incasarea dijmelor angajate pentru garanţia kilometrică a drumurilor de fer acordate D-lor Kaulla, Bandoux (francez) şi Dluĭ Nakelmaker (belgian).

SOFIA, 3 Martie. — Agentul diplomatic al Italieĭ a primit cu ocaziunea aniversăreĭ regeluĭ Umbert, felicitările mareşaluluĭ curţeĭ, în numele Prinţuluĭ, a D-luĭ Stambuloff în numele guvernuluĭ, a secretaruluĭ general al afacerilor streine, a tutulor diplomaţilor, a colonieĭ italiene şi a elevilor şcoaleĭ italiene.

COLOMA 3 Martie. — D. Kaulla a fost primit în audienţă de către Impĕratul, căruia i-a mulţumit de toate oficiile Prinţuluĭ Radolin, ambasadorul Germanieĭ la Constantinopole, în chestiunea concesiuneĭ drumurilor de fer din Anatolia.

Impĕratul i-a mărturisit satisfacţia luĭ. El a declarat că, concesiunea se datorea înţelepciuneĭ Sultanuluĭ; care, preferind pe germanĭ a ridicat chestiuneĭ orĭ ce caracter politic. In cât priveşte Germania e vorba numaĭ de o chestiune industrială şi financiară.

ROMA 3 Martie. — Un lucrător venind din Franţia a murit lângă Coni de holeră. S'aŭ luat toate mĕsurile de precauţiune.

INSTANTANEE

Nicu Ceaur-Aslan

Intr'un corp mic, apucăturĭ de om mare.

Deputatul de Iaşĭ este o fiinţă aparte, care nu'şĭ găseşte locul în nicĭ unul din partidele constituite azĭ, deşi n'ar refuza un portofoliŭ, dacă i l-ar oferi orĭ cine, afară de junimiştĭ.

Tot-d'auna în căutarea unuĭ lucru noŭ, original, a uneĭ chestiunĭ exploatabile, dar neexploatate încă, D. Aslan are darul de a se identifica, de a'şĭ inocula în sînge ideia pe care se pune s'o susţie. Vĕzêndu'l într'o epocă de acestea, în care agită o chestiune, aĭ crede că s'a născut cu dênsa, că n'a avut nicĭ odată altă preocupare.

Orator de talent, prea de talent poate, pentru că din pricina uşurinţeĭ sale la vorbă, poate susţine cu succes ideĭ diametralminte opuse.

In campania electorală din 1888, aliat cu socialiştiĭ, a ţinut un discurs aproape socialist şi a apărat cu mult succes ideile acestuĭ partid; în ultima campanie, aliat cu guvernul, a combătut cu acelaş talent, aceleaşĭ ideĭ.

Azĭ agită chestia evreească cu multă ardoare şi vrea să ridice antisemitismul la înălţimea uneĭ doctrine filosofice originale. De aceea, luat în parte, e prieten cu mulţĭ evreĭ, căcĭ — zice D-sa — nu luptă contra indivizilor, ci pentru o idee.

In Cameră vorbeşte rar şi după ce a resfoit multe cărţĭ şi documente. Are o preferinţă pentru chestiile bugetare şi pentru cele naţionale.

Când vrea să facă o interpelare, n'o adresează unuĭ ministru, ci *guvernuluĭ Maestăţeĭ Sale.*

Semne particulare: Iĭ place reclama, primirile cu alaiŭ la gara Iaşĭ — şi diplomaţia extrafină.

Fox.

Ex-Regele Milan

BELGRAD 3 Martie — Ziarul *Male Novine* din Belgrad anunţă că fostul Rege Milan ar fi declarat, că nu are intenţiunea nicĭ de a se amesteca în politica sêrbească, nicĭ de a veni să se stabilească în Serbia.

El vrea să vie numaĭ din când în când şi la ocaziĭ solemne, ca mosafir, la Belgrad.

Un proprietar cu viitor

Maĭ mulţĭ locuitorĭ din comuna Pietrarĭ, jud. Dâmboviţa, ne daŭ câte-va amănunte asupra purtăreĭ unuĭ Dn. Gr. Bănescu, proprietar din acea comună, alegător în colegiul I de Cameră şi Senat.

Iată câte-va din exploatările sale:

Odată, locuitorul Adreiŭ G. Mateiŭ întorcându-se de la moară, D. Gr. Bănescu i-a luat căruţa cu boiĭ şi sacul cu mălaiŭ; după ce i-a ţinut boiĭ douĕ-zecĭ de zile şi căruţa treĭ-zecĭ, i-a dat îndărăt, iar sacul cu mălaiŭ l'a făcut pierdut.

A luat un boŭ al locuitoruluĭ M. Diculescu, fiind că pretindea că acesta îĭ vênduse prea scump doĭ caĭ, pe carĭ vroia să-ĭ complecteze acum.

Locuitoruluĭ Ghiţă Tudor i-a luat boiĭ şi i-a ţinut douĕ-zecĭ de zile, fiind-că îĭ era dator 40 leĭ; apoĭ, chemându-l să-ĭ măture coşurile şi omul neputând veni imediat, din cauza friguluĭ, i-a ţinut boiĭ până ce i-a dat baniĭ. Bine înţeles că fără nicĭ o sentinţă judecătorească punea D-sa sechestru pe averea oamenilor; maĭ mult chiar, ministerul dăduse ordin să libereze boiĭ fără nicĭ o condiţie.

A luat asemenĭ boiĭ cu sania locuitoruluĭ Nică Dojan, din comuna Voineştĭ.

Dar nicĭ D-na Bănescu nu se lasă maĭ pe jos, D-sa a bătut pe fata unuĭ locuitor Neculaiŭ Şerban, până ce a trebuit s'o ducă tată-seŭ cu sania acasă.

Plîngêndu-se subprefectuluĭ printr'o petiţie scrisă de un consătean, l'a bătut şi pe acela, ca să nu maĭ îndrăznească a scrie jălbĭ în contra sfintelor sale moravurĭ.

In sfârşit, acest D. Bănescu, care cum se vede, are o adevĕrată predilecţie pentru boĭ, a căutat să-şĭ facă martorĭ într'un proces, alegênd pentru aceasta pe săteniĭ Gh. Pletuş, Ghiţă Diacon şi Ioan Neagoe, din comuna Rîu-alb. In faţa Curţeĭ însă, nenorociţiĭ aŭ fost siliţĭ să mărturisească adevĕrul, spre marea surpriudere şi nemângăiarea colecţionaruluĭ de boĭ.

Iată cine sunt sprijiniţĭ de guverne, şi cine le sprijină, pentru a exploata împreună pe ţăraniĭ răbdătorĭ!

Iar când nenorociţiĭ ajung de nu maĭ aŭ nicĭ după ce bea apă, când nu maĭ aŭ nicĭ o speranţă, şi se revoltă, atuncĭ se trimete armata ca să-ĭ împuşte ca pe nişte fiare turbate.

Argus.

Invĕţămîntul primar în Cameră

Legea învĕţămîntuluĭ primar, o lege de mare importanţă, căcĭ este vorba de a asigura, de va putea asigura, starea intelectuală a ţerănimeĭ, este discutată la Cameră cu multă uşurinţă. D. Take Ionescu dă puţină atenţiune discuţiilor şi ca un al doilea Carp, priveşte cu ironie la aceĭ câţĭ-va deputaţĭ opozanţĭ, carĭ vor să aducă la cunoştinţa majorităţeĭ problema grea a învĕţămîntuluĭ.

Şi D. Take Ionescu şi tristul sĕŭ codaş din Cameră, D. M. N. Séulescu, par plictisiţĭ de discuţiĭ şi ar dori să vadă odată trecută legea învĕţămîntuluĭ primar, această lege eşită din concepţia luĭ Al. Lahovary şi care îngenunche pe învĕţătorĭ şi institutorĭ. Dar discuţia durează încă de Lunĭ, cu toate că băncile majorităţeĭ sunt aproape goale.

D. Al. Vidraşcu a luat cel întêiŭ cuvîntul şi a criticat principalele dispoziţiĭ ale legeĭ. Asupra clădirelor şcolare, D-sa spune, că proiectul D-luĭ Take Ionescu, nu va putea face ca să avem localurĭ şcolare, din cauza săracieĭ comunelor. D. Vidraşcu e de părere a se împărţi comunele în bogate, mijlociĭ şi sărace şi a se impune celor dintêĭ plata întreagă pentru clădirĭ, celor de al doilea jumĕtate, (cea-laltă jumĕtate să o plătească judeţul), iar celor de al treilea să plătească totul judeţul. Acolo însă unde comunele nu pot veni în ajutorul clădirilor ar trebui să vină Statul.

Acest sistem al D-luĭ Vidraşcu nu se deosibeşte mult de al D-luĭ Take Ionescu. Dacă sărăcia comunelor împedică clădirea şcoalelor, apoĭ fie bine incredinţat D. Vidraşcu că şi judeţele nu tocmaĭ dispun de mijloace suficiente pentru asemenea lucrărĭ. Soluţia cea maĭ potrivită e ca Statul să clădească toate localurile de şcolĭ primare. Atuncĭ numaĭ vom avea o garanţie că cestiunea localurilor şcolare va fi o problemă rezolvată.

D. Vidraşcu trece la învĕţătoriĭ provizorĭ şi spune că azĭ avem un numĕr de 2000 de învĕţătorĭ în această situaţie pe carĭ, legea D-luĭ Take Ionescu, voeşte să-ĭ supue la examene, de şi eĭ sunt odată admişĭ după legea veche. D. Vidraşcu se pronunţă contra acesteĭ retroactivităţĭ a legeĭ.

D. Vidraşcu susţine şi inamovibilitatea învĕţătorilor.

Al doilea care a luat cuvîntul este D. C. Nicolaescu, care critică multe dispoziţiĭ din proectul D-luĭ Take Ionescu. D-sa se pronunţă contra transformăreĭ amendeĭ în muncă şi spune că obligativitatea dacă nu s'a aplicat vina în mare parte a fost a guvernelor care n'aŭ îngrijit de şcoale, de cărţĭ, etc.

D. Nicolaescu se pronunţă cu multă energie în contra arbitraruluĭ ministerial din proect şi cere şi D-sa inamovibilitatea.

Partea maĭ importantă din discursul seŭ ni s'a părut când a vorbit de localurile şcolare propunênd soluţiunea ca Statul să facă un împrumut de 50—60 milioane leĭ pentru clădirĭ. Este o altă soluţiune maĭ potrivită propusă de D. Poni, sub numele de *casa de construcţiĭ şcolare* după sistemul francez, şi care după cum am arĕtat la 20 Ianuarie în acest ziar, Statul îşĭ ia sarcina clădirilor şi totuşĭ nu perde nimic. Acest sistem este simplu. Statul împrumută 30 milioane leĭ caseĭ de construcţiĭ (suma propusă de D. Poni) câte 10 milioane pe an. La rândul eĭ casa de construcţiĭ împrumută comunelor rurale până la suma de 6000 leĭ pentru o şcoală. Apoĭ comunele plătesc anual procente şi amortisiment caseĭ de construcţiĭ, care la rândul eĭ plăteşte şi ea dobânda şi amortisimentul către Stat. Cu chipul acesta vom avea şi localurĭ şi Statul într'un numĕr de anĭ îşĭ va lua sumele împrumutate. Altă soluţie maĭ potrivită nu este.

După D. C. Nicolaescu a vorbit D. I. M. K. Epureanu, care laudă proectul D-luĭ Take Ionescu dar care a dat probe că cugetă maĭ serios de cât D. M. N. Săulescu, codaşul D-luĭ Take Ionescu. D. Epureanu deşi partizan al proectuluĭ D-luĭ Take Ionescu, cere însă ca copiilor sĕrmanĭ să li se dea îmbrăcăminte pentru a putea urma la şcoală.

Incă o cerinţă a D-luĭ Epureanu, este ca transferările, destituirile, etc., să nu se poată face de cât în urma judecăţeĭ unuĭ tribunal ca cel prevĕzut de D. Sturza. Aceasta înseamnă de fapt o adevĕrată inamovibilitate a corpuluĭ didactic.

Aceste cerinţĭ ale D-luĭ Epureanu îĭ daŭ o notă bună D-sale, care este guvernamental.

După D. Epureanu, luă cuvêntul D. C. C. Dobrescu-Prahova, care incontestabil este cel maĭ special în Cameră în chestiĭ de învĕţământ, şi care a dovedit şi de data aceasta că problema învĕţământuluĭ primar îl pasionează într'un grad foarte înalt.

D. Dobrescu se ridică cu energie maĭ întêiŭ contra acuzaţiilor neîntemeiate ce se aduc legeĭ de la 64, care a adus multe bunurĭ şi care în tot cazul este superioară legeĭ prezentată de D. Take Ionescu.

D. Dobrescu-Prahova vorbeşte apoĭ de obligativitate şi dovedeşte că proiectul D-luĭ Take Ionescu nu o poate realiza. Pentru aceasta D-sa arată că mizeria copiilor de ţĕranĭ va fi o piedecă permanentă pentru realizarea obligativităţeĭ, căcĭ copiiĭ nu vor putea învĕţa dacă n'aŭ cărţĭ, haine, hrană, etc. D. Dobrescu arată că în legea veche, în art. 42 şi alte articole se prevedea ca Statul să dea o subvenţiune pentru cărţĭ, haine, etc., pentru copiiĭ săracĭ. Iată dar, zice cu drept cuvênt D. Dobrescu, că nu legea din 64 este de vină că nu s'a realizat obligativitatea, ci Statul care a lăsat neaplicate multe dispoziţiunĭ din lege.

D. Dobrescu analizează maĭ departe articolele din proiect relative la pronunţarea amendelor de către învĕţătorĭ şi institutorĭ, şi arată că această dispoziţiune este nenorocită, căcĭ vor face odioasă şcoala în ochiĭ ţeranilor.

D. Dobrescu, rĕspunde D-luĭ Epureanu care atacase pe fostul ministru D. Poni, pentru că mărginise gratuitatea şi obligativitatea numaĭ pentru românĭ. D. Dobrescu arată cu Constituţia în mână că D. Poni s'a conformat textuluĭ constituţional.

Aci D. Dobrescu s'a oprit rĕmâind să continue în şedinţa următoare.

Aceste sunt discuțiile ce aŭ avut loc Lunĭ și Marțĭ. In tot acest timp, D. Take Ionescu rîdea urmat de codașul sĕŭ D. Săulescu.

Serios ministru și maĭ serios raportor!

Ed. Dioghenide.

INCIDENTUL DIN ZIUA DE Sf. FILIP

LA BUCUREȘTI IN 1846

IV

Decorațiile date la alțiĭ, iată visul greŭ al D-luĭ Billecoq și groaza ce are de dînșiĭ e așa de mare că, viind Prințul la un bal cu marele Nișam, D. Billecoq găsește această cruce *„ridicul de bogată în diamante 1).“*

Pentru D. agent, când vorbește de Prințul Bibescu, nu este nicĭ un *„Errare humanum est“* și cu toate aceste, de câte orĭ aprețiările, criticile saŭ prevederile D-sale nu l'ar expune ca să-ĭ se pue pe seamă, ca de milă, această zicătoare de n'ar fi rătăcirile D-sale rezultatul uneĭ tacticĭ! De câte orĭ, într'adevĕr, nu este oare silit să-șĭ preschimbe judecarea? De pildă, în cestiunea concesiuneĭ minelor, cerută de un rus numit Trandafirov — cestiune exploatată cu atâta îndrăzneală de dușmaniĭ Prințuluĭ și de D. consul genaral, —ca și când cu decretul care pronunță închiderea Camereĭ, D. agent nu isbutește să-șĭ ascunză nădejdea că Prințul nu va fi aprobat la St. Petersburg nicĭ la Constantinopol. Găsește numaĭ că *această dezaprobare întîrzie mult a veni. „Zilele trec“* scrie el la 9 Aprilie, *„și nimic nu sosește de la Constantinopol saŭ de la St. Petersburg,* saŭ, maĭ bine, nimic nu se simte despre modul cum amîndouĕ Curțile privesc starea de lucrurĭ din Țara-Românească. *Se crede* că Prințul Bibescu și D. Dașkoff aŭ priimit, fie-care în parte observațiunĭ îndestul de aspre de la contele de Messelrode, de la generalul Kisseleff și de la D. Titoff“.

Și cum, la data de 30 Aprilie, nădejdile D-luĭ Billecoq și ale prietenilor sĕĭ staŭ încă nedomirite. D. agent crede că trebue să întărească noua sa depeșă prin termeniĭ următorĭ:

„Prelungirea nesiguranțeĭ în care rĕmîne Țara Românească, în privința uneĭ hotărîrĭ orĭ-care luate de amîndouĕ Curțile, *îndrituește,* până la oare și care punct, *pe boerĭ să crează și să întărească sgomotul că purtarea Prințuluĭ și a D luĭ Dașkoff sunt cu desăvîrșire dezaprobate.*

„De acea boeria nu se dă la o parte de una ca asta, și fie-ce zi ĭ mărește triumful șĭ nădejdea, cu toate că păn'acuma a avut, cel puțin, buna chibzuință de a se bucura și de unul și de alta în liniștea cea maĭ desăvîrșită 2).“

In sfîrșit sosesc acele știrĭ că atâta nerăbdare așteptate, dar ele cosesc spre rușinarea D-luĭ agent, care fu silit să aducă la cunoștința Ministruluĭ sĕŭ *„ca Impăratul nu numaĭ că aprobă purtarea Prințuluĭ, ci chiar ĭ îngădue să ia măsurĭ aspre în contra opozițiuneĭ,* în caz că n'ar putea guvernul luĭ să ajungă, prin căĭ împăciuitoare, la vr'un sfîrșit mulțumitor.“

Apoĭ, cât va timp maĭ tîrziŭ, D. consul are o neplăcere nouă, acea de a trimite la Paris sancțiunea dată de Sultan, — firman din 1844,—actuluĭ prin care Prințul a închis Adunarea.

Dar unultirile D-luĭ consul nu sunt în stare să preschimbe purtarea cu dînsul a Domnuluĭ Țĕreĭ-Româneștĭ. Țiindu-se și cu drept cuvînt, în rezervă cu D. Billecoq, Domnul nu lăsă să-ĭ scape nicĭ un prilej ce ĭ se prezintă, de a fi plăcut și curtenilor cu reprenzintantul Franțiĭ. De pildă, arătênd acest din urmă dorința de a vizita Oltenia, Prințul dete ordin ca să se facă călătoria în condițiunile cele maĭ bune și maĭ plăcute.

D. agent nu uită de a-șĭ încunoștiința guvernul de „grația de tot însemnată ce a pus guvernul romîn în a-ĭ oferi scrisorĭ de recomandație și a face să fie pe drum precedate de un curier special alipit persoaneĭ sale.“

Nu trebue însă să cătăm în această mărturisire vr'un simțimînt oare șĭ care de recunoștință pentru bunele procedeurĭ ale Prințuluĭ; nicĭ de cum: D. agent „privește ca foarte firesc lucru prilejul de care Alteța Sa s'a folosit spre a se arĕta politicos și curtenitor“, și nu fără oareșĭ care spirit de zădărnicie face cunoscut D-luĭ Guizot că Românii se arătaŭ mulțumițĭ, și *măgulițĭ de a fi obiectul băgăriĭ de seamă și observațiunilor unuĭ reprezintant francez* 1)“.

De și ar mărgini aci observațiunile! Dar nu: ca în tot-d'a-una, îșĭ păstrează cu grije, în vîrful condeiuluĭ, o picătură de venin pe care o îndreaptă în contra Prințuluĭ și în contra țĕriĭ de unde acesta îșĭ trage neamul,—Oltenia,—în sînul căreia D. titular al consulatuluĭ Franțeĭ a fost sĕrbătorit.

„Ea este“, ne zice 2), „leagănul vechilor populațiunĭ rĕsboinice ale Principatuluĭ; de altmintrelĭ, se trăgeaŭ d'aci maĭ mulțĭ soldațĭ de cât ofițerĭ, *Oltenia ne-coprinzînd, în deobște, de cât o nobleță de a treia treaptă. Prințul Bibescu se arată însă mîndru de a fi d'acolo.“*

Chiar de ar fi adevĕrat faptul, această mândrie ar fi o cinste pentru Prinț. Să nu ne înșelăm însă! nu e aci, o repetăm, un omagiŭ ce D. agent vrea să aducă simțimintelor Prințuluĭ; la D-sa, această frază nu-ĭ de cât o ironie; și, afirmînd că *„Oltenia nu coprinde, în deobște, de cât o nobleță de a treia treaptă“,* D-sa țintește în Vodă, fără să-ĭ pese de istorie, și fără a vrea să-șĭ amintească că ceĭ maĭ marĭ Domnĭ aĭ Țăriĭ-Romîneștĭ, Basarabiĭ, Mihai Viteazul, marele rĕsboinic, ale căruĭ State coprindeaŭ Țara-Românească, Transilvania și Moldova întreagă (cu Bucovina și Basarabia); Mateĭ Basaraba, marele legiuitor, al căruĭ frate a fost unul din strămoșiĭ Prințuluĭ Bibescu, și atâțĭ alțiĭ, se trăgeaŭ prin neam din Oltenia. Nu putem păstra cea maĭ mică brumă de 'ndoială despre iscodirea ce 'nvinuim, de ne aducem aminte că, chiar a doua zi de înnălțarea la tron a luĭ Bibescu, D. Billecoq și prieteniĭ sĕĭ s'aŭ slujit de toate mijloacele spre a discredita pe noul ales. Vĕzîndu-se în neputință de a nega că ar fi eșit dintr'un trunchiŭ într'adevĕr romînesc, și că ar fi ales ca reprezintant al partiduluĭ național, eĭ declarară, fără rușine, pe acest boer mare,—urmaș de boerĭ marĭ, și, prin femeĭ, urmaș al Domnuluĭ Constantin Basarab Brâncoveanu, tăiat la Constantinopol în 1714,— *„că ar fi de o nobleță mică, c'ar avea o primă educațiune proastă, că i-ar lipsi tactul* 3), c'ar fi fiul unuĭ giambaș (un unchiŭ al Prințuluĭ poseda o mare erghelie, ca maĭ toțĭ boeriĭ marĭ de pe atuncĭ). Scurt aruncară ca crimă tînăruluĭ deputat din adunarea din 1842 *„că a ajuns, dintr'o săritură, de la staul la puterea supremă.“*

Vecînică ținere de minte de rĕŭ a ambițiunilor înșelate, a pismeĭ în contra a tot ce este superior.

Cățĭ-va anĭ maĭ apoĭ, Prințul, scriind prietenuluĭ sĕŭ, contele de Cambyse, rĕspundea acestor neroade învinuirĭ, prin această frază: *„Proștiĭ, carĭ nu'nțeleg câtă tărie și mărire ar destăinui o asemenea săritură, de ar fi adevĕrată.“*

(Va urma).

1) D. Billecoq către D. Guizot, scrisoarea din 23 Decembrie 1843, (5 Ianuarie 1844). (Arhivele Ministeruluĭ afacerilor streine, Paris).

2) D. Billecoq către D. Guizot, scrisoarea din 30 Aprilie 1844. (Arhivele Ministeruluĭ afacerilor streine, Paris).

1) D. Billecoq către D. Guizot, scrisoarea din 4 Iunie 1844.

2) D. Billecoq către D. Guizot, scrisoarea din 16 Mai 1844.

3) D. Billecoq către D. Guizot, scrisoarea din 30 Aprilie 1844.

Balul Societ. Funcționarilor Comerciali

Secțiunea Bârlad

Impresiunile bune produc tot-d'auna plăcerea de a fi ascultate; asta mĕ îndeamnă a da o scurtă relație asupra primuluĭ bal, dat în scop filantropic, de către membriĭ sus ziseĭ secțiunĭ.

Această petrecere a avut loc Sâmbătă, 20 Februarie, în sala teatruluĭ cel mare.

Spațioasa sală a teatruluĭ plutea într'o lumină feerică. Scena era transformată într'o adevĕrată vilă regală a căreia intrare era împodobită cu brad și cu steagurĭ tricolore, avĕnd la ambele extremitățĭ douĕ oglinzĭ marĭ în care se reflectaŭ razele lumineĭ.

In fața sceneĭ eraŭ florĭ aranjate cu mult gust, care rĕspândeaŭ un parfum plăcut. Pe toate balustradele lojelor bel-etaje eraŭ așezate câte douĕ steagurĭ tricolore, avĕnd în mijloc diferite tablourĭ antice. Toate acestea împodobeaŭ cu multă eleganță sala de dans.

La orele 10, muzica regimentuluĭ Cantemir (No. 12), sub conducerea D-luĭ capelmaistru Hinke, a intonat primul vals „Sage mir es lehbe wohl“, la a căror sunete pline de farmec ce se pierdeaŭ în depărtare, toțĭ dansatoriĭ și dansatoarele se avântaŭ carĭ de carĭ maĭ cu foc. Ca o corabie plutitoare pe valurĭ, se legănaŭ, perechĭ-perechĭ, lăsându-se plăcutele și gingașele bârlădence să sboare lin și cadențat pe brațele dansatorilor.

Cununa de Doamne, care a înfrumusețat acest bal, e cam lungă; voiŭ numi din dreapta și din stânga florile cununeĭ:

D-na Clara Cernovitzer; D-na M. Lipiner; D-na A. Waldman; D-na Aron; D-na Comiel; D-na Stein; D-na Dimitriu; D-na Popescu, o adevĕrată în hipuire; D-na Feibis, într'o superbă toaletă de mătasa albă; D-na Buzescu, în alb, decoltată; D-na Rosenberg; D-na Neidlingher; D-na F. Schor, etc.

Intre D-șoare, adică florĭ maĭ micĭ ale cununeĭ, eraŭ:

D-ra Lucia Weintraub, toaletă neagră, decoltată; D-ra Silva Zinkman, simpatica regină a dansuluĭ; D-ra Finkelștein, grațioasă, într'o frumoasă toiletă; D-ra B. Piker, în negru; D-ra Z. Leibovicĭ, gingașă pe cât se poate, într'o frumoasă toiletă bleu-pâle; D-ra R. Moscovicĭ, în alb, o tînĕră absolventă a externatuluĭ secundar de D-șoare; D-ra Ana Goldenberg, D-ra F. Sternberg, o viorea, într'o toiletă gris cu dantele negre; D-ra Veiser, plăcută, în mauve; D-ra Stein, D-ra Bercovicĭ, grațioasă, în alb; etc.

Printre Domnĭ am observat:

Basile Aboza, M. Witzling, Charles Jacobovicĭ, A. I. Margulies, Isidor Schor, M. Lipiner, Manole Doiciu, Alecu S. Lalu, George P. Vasiliu, M. Palade, Singurof, E. Vlasu, Vasiliu, O. Hinke, Teodor, Panaitescu, Butunoiŭ, Cernovitzer, I U. Grunberg, Paul Scharaoja, Moritz, Witzling, Carol Ornstein, Bleoje, Wenistok, L. Broder, frațiĭ Barosch, etc.

Cadourile, aŭ fost buchete de florĭ. Plăcerea și ordinea care a domnit în tot timpul joculuĭ, aŭ făcut ca petrecerea să fie cât se poate de agreabilă, ținênd până la 6 ore dimineața, când sub impresiunile cele maĭ plăcute s'aŭ despărțit cu toțiĭ.

Ca membru, voiŭ spune că după cât se vorbește, cu toate cheltuelile făcute fără crutare, pentru ca să se asigure reușita acestuĭ bal, tot maĭ rĕmâne vre-o 350 de francĭ, cu care se vor îmbrăca de Paștĭ maĭ mulțĭ copiĭ lipsițĭ de mijloace.

Corn.

Procesul de corupțiune

PARIS, 3 Martie.—In urma insistențeĭ colegilor sĕĭ, D. Bourgeois a consimțit a relua portofoliul justițieĭ.

PARIS, 3 Martie.—Advocațiĭ părțiĭ civile șĭ-aŭ continuat pledoariile. D. Lagasse s'a plâns că guvernul n'a făcut cunoscut pe toțĭ acusațiĭ. D. Rousselle a vorbit în acelaș sens.

Advocatul general vorbește despre artificiile ce a întrebuințat D. de Lesseps, pentru a atrage pe subscriitorĭ și artificiile ce întrebuințează pentru a înșela pe jurațĭ. Desbaterile aŭ probat culpabilitatea sa. Lesseps și Fontane aŭ făcut us de mijlocirea luĭ Reinach pentru a conrupe pe acuzațĭ. Advocatul general justifică intervențiunea D-lor de Freycinet, Floquet, și Clemencean, carĭ aŭ sfătuit pe D. de Lesseps să evite procesul pentru a evita ruina. El cere o pedeapsă severă maĭ cu seamă în contra luĭ Lesseps și Fontane, autoriĭ atâtor miseriĭ și atâtor doliurĭ. El a cerut pedepsirea vinovaților.

INFORMAȚIUNI

Instrucția afacereĭ de la epitropia generală a caseĭ Sf. Spiridon din Iașĭ, în cât privește gestiunea financiară a anuluĭ 1892—1893, a fost terminată de judele instructor D. Drăghicĭ.

Evenimentul din Iașĭ află, că D. procuror Manu este însărcinat să facă rechizitorul definitiv, care urmează să fie depus Sâmbătă.

In fine o parte a bandeĭ negre din Brăila, care timp de un an a comis cele maĭ îndrăznețe furturĭ, a fost prinsă.

Marțĭ la ora 4 p. m. activul polițaiŭ de Babadag, căruia i se datorește această captură, a adus în lanțurĭ pe autoriĭ spargeriĭ și furtuluĭ de 40 miĭ de leĭ comis în prejudițiul D-luĭ Sifciŭ Țane din Brăila.

Sunt prinșĭ treĭ bandițĭ: un bulgar și douĭ grecĭ, carĭ aŭ fost adușĭ cu vaporul din Măcin. Alțĭ douĭ hoțĭ vestițĭ aŭ fost prinșĭ în Galațĭ. Aceștĭ douĭ sunt autorii principalĭ aĭ hoțiilor comise în Brăila; eĭ sunt de cațĭ-va anĭ venițĭ din Grecia, unde s'aŭ deprins în meseria de pungașĭ.

Toțĭ aceștia aŭ fost denunțațĭ de tovarășul lor bulgar, din cauza că n'aŭ fost cinstițĭ la împărțeală.

Ierĭ la orele 2 p. m. fiul coloneluluĭ Borănescu din Iașĭ, un distins elev al școaleĭ militare, s'a sinucis, —zice *Evenimentul* din Iașĭ, — descărcêndu-șĭ un glonte de revolver în tîmpla dreaptă și care a eșit prin cea stângă.

D-niĭ D-rĭ Corvin, medicul șef al corpuluĭ 4 de armată, Riegler și Halunga, fiind imediat chemațĭ, aŭ dat ajutorul medical.

In urmă aŭ sosit D. procuror Manu și procurorul militar, pentru a ancheta cazul. Se zice că tînĕrul avea relațiunĭ amoroase.

La orele 5 și jumătate p. m. el trăia încă. Cu toate sforțările medicilor de a-l scăpa, el muri la ora 6 p. m.

Astă sară Joĭ, la Teatrul Național, prima reprezentație a tragedieĭ **Trajan și Andrada** de D-niĭ Gr. Ventura și V. Leonescu.

D-na Vermont-Ventura va juca rolul Andradeĭ, fiica luĭ Decebal.

Acest rol este o nouă creațiune a D-neĭ Vermont-Ventura, și sperăm că vom aplauda pe fiica luĭ Decebal, cum am aplaudat pe Fedra, cum am aplaudat pe Medea.

Cu acceleratul de azĭ a sosit în Capitală trupa de operetă a Teatruluĭ Național din Craiova, care cu începere de Dumineca, va da o serie de reprezentațiunĭ la Teatrul Băilor Eforieĭ.

Repertoriul bogat al trupeĭ se compune din următoarele operete:

Mikado, Negutătorul de Pasĕrĭ, Frumoasa Elena, Girofle-Girofla, Voivodul Țiganilor, Șapte Șfabĭ, Dona Juanita, Mam'zel Nitouche, Fata Mameĭ Angot, Mascotta, Clopotele din Cornevil, Princesa de Trebizunda, Sĕrmanul Ionathan, Boccacio, Briganziĭ, Choufleuri.

Personalul trupeĭ:

Doamne: Elena D. Vlădaia, Elisa Odessanu, Adela Caiser, Prof. Farcășanu, Athena Ionescu, Maria Ionescu, Elena Teodorescu, Janeta Stefănescu.

Domnĭ: G. S. Vasiliu, N. Poenaru, I. Tănăsescu, I. Anestin, N. I. Popescu, P. I. Nicolaŭ, Al. Nanu, I. Alexandrescu.

Reputația artiștilor este atât de bine stabilită în Capitală și în țară, în cât orĭ ce laudă este de prisos.

Corul se compune din 16 femeĭ și 16 bărbațĭ.

Seria reprezentațiunilor se va începe cu *Mikado,* una din cele maĭ frumoase operete nouĭ, care a avut marĭ succese în Paris, Viena și Berlin.

Italia și Turcia

ROMA 3 Martie.—Camera. D. Brin zice spre respuns la o întrebare a D-luĭ Galli, că nu este exact că ambasadoriĭ din Constantinopole ar fi sfătuit să numească un guvernator creștin în Creta. Guvernatorul actual a cerut într'adevĕr, să se retragă, dar Poarta n'a luat nicĭ o decisiune în această privință. Dacă se va numi un succesor, Italia va căuta să useze, de acord cu cele-lalte puterĭ, de influența sa amicală, pentru ca alegerea să fie conformă sentimentelor locuitorilor Creteĭ.

NUVELELE NOASTRE

LIBERTATEA

— Toc, toc!

— Cine-ĭ?

— Eŭ, mamă Ilincă, deschide că nu maĭ pot de frig.

— Apoĭ, aș deschide maică, dar dacă nu știŭ cine eștĭ.

— Eŭ, Linica, am venit cu moș Andreĭ, de la tîrg.

— Că deschide, fă Ilincă, nu ținea fata să clănțăie afară; adăogă o voce maĭ groasă.

— Apoĭ, dacă nu'mĭ spunețĭ... zise baba Ilinca hotărîndu-se în sfîrșit să'șĭ deschidă ușa căscioareĭ.

— D'apoĭ mata, măiculiță, ce-aĭ pățit de aĭ venit la noĭ?

Și cum ațĭ înoptat pe drum?

— Ne-a apucat ploaia, mamă Ilinco, zise Linica scuturându-se.

— Vină icĭ, lângă vatră, de te maĭ desghiață, puiculița babeĭ.

— Eĭ, mamă Ilinco, începu oftând Linica, mi s'a urît la tîrg; de când m'aŭ lăsat părințiĭ, n'am maĭ găsit pace.

— D-zeŭ să-ĭ odihnească! zise baba, ștergându-șĭ cu dosul mâniceĭ lacrimile. Când n'aĭ banĭ, măiculiță, greŭ îĭ de trăit.

— Greŭ îĭ de trăit boerește, der daca te daĭ la muncă îțĭ trece și urîtul și lipsa.

— Așa-ĭ, așa-ĭ, aĭ dreptate, maică, afirmă baba.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

(66)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL V

— Nu; mi le-a încredințat. El speră că voiŭ consimți a le exploata pe din două cu el. L'am lăsat să se înșele căcĭ voiam să'l silesc să se demascheze, ca să vĕ pot scăpa.

— Să mĕ scapĭ! zise marchisa cu dispreț. Crezĭ oare că acel șarlatan ar putea să mĕ piardă! Crezĭ că nu voiŭ avea curagiul să bravez opinia publică? Puțin îmĭ pasă dacă va spune pretutindenĭ că Golymine a fost amantul meŭ? Pe urmă, ca și înainte, voiŭ merge cu capul sus.

— Pentru ce dar, dacă nu vĕ e teamă de eĭ, primițĭ pe generalul Simancas și pe doctorul Saint-Galmier, doĭ intrigantĭ de care Parisul se miră vĕzêndu-ĭ primițĭ în nobila D-v. casă?

— Pentru c'am avut un moment de slăbiciune, pentru că speram să mĕ debarasez de eĭ plătindu-ĭ. Imĭ spuĭ că îndrăsnesc să m'amenințe. Ițĭ mulțămesc. Am să'ĭ gonesc. Să zică de mine ce-or voi; nu'mĭ voiŭ da măcar osteneala de a-ĭ desminți.

— Chiar dacă s'ar duce la judecătorul de instrucție? întrebă Nointel după un moment de tăcere.

Marchisa tresări dar nu'șĭ pierdu cumpătul și rĕspunse c'o voce sigură:

— Explică-te maĭ clar, căcĭ nu înțeleg.

— Doamnă, reluă căpitanul cu mult maĭ mișcat de cât dênsa, vĕ jur că dacă n'ar fi fost în joc onoarea și viața D-v așĭ fi tăcut; dar mĕ silițĭ să vorbesc.

— Vorbește dar! Aștept.

Nointel gândea că găsise un mijloc de înconjur ca să abordeze teribila chestiune și usă de el:

— Acel buton, zise el, acel buton de manșetă pe care mi l'ațĭ luat valsând cu mine....

— Eĭ bine?

— Știțĭ unde a fost găsit?

— El a fost găsit; strigă marchisa. Așa dar nu'ĭ al D-tale?

— Știțĭ bine că nu, zise Nointel mirat de îndrăzneala eĭ.

— Dac'așĭ fi știut că nu'țĭ aparținea, nu l'așĭ fi pus pe inimă, reluă D-na de Barancos, smulgând c'o mișcare bruscă un lanț foarte subțire ce'ĭ înconjura gâtul.

Bijuteria acuzătoare spânzura de capătul lănțuculuĭ, maĭ curênd i-o aruncă de cât i-o dete înapoĭ căpitanuluĭ.

— Iațĭ'l, zise ea cu furie. Acum, puțin îmĭ pasă de unde vine; dar țĭ-aĭ rîs de mine și trebue să'mĭ spuĭ care a fost scopul aceleĭ proaste glume.

— N'a fost o glumă ci o încercare.

— Ințeleg maĭ puțin ca nicĭ odată.

— Acest buton a fost adunat din sângele cadavruluĭ Julieĭ d'Orcival asasinată.

— Ce grozăvenie! Și D-ta eștĭ pricina că eŭ l'am purtat! E nedemn aceia ce aĭ făcut.

— Credeam că 'ĭ al D-v., zise Nointel privind pe marchisă drept în față.

Ea se îngălbeni, dar nu de frică, căcĭ rĕspunse repede:

— Atuncĭ D-ta m'acusĭ c'așĭ fi omorît pe acea femee.

— Ferească D-zeŭ, nu vĕ acus! Așĭ da zece anĭ din viață ca să am siguranța că sunteți inocentă.

— Atuncĭ, mĕ bănueștĭ. Și de ce? Pentru să acest juvaer poartă inițiala numeluĭ meŭ? Convins că asta'ĭ absurd.

— Dacă n'ar fi de cât acest indice.....

— Așa dar sunt altele? Fă-mĭ și mie cunoscute, vreaŭ să știŭ totul.

— A-țĭ uitat că la acel bal de la Operă unde s'a comis omorul, a-țĭ luat brațul meŭ?

— A! m'aĭ recunoscut. Mĕ îndoiam. E drept, am fost la acel bal.

— V'am părăsit la intrarea coridoruluĭ din dreapta.

— Și asta'ĭ drept; și loja în care a murit nenorocita ceia, e tocmaĭ de acea parte. Asta însă nu dovedește că eŭ așĭ fi intrat acolo.

— Mĕ silițĭ să vĕ spun c'ațĭ fost vĕzută.

— Iată decĭ unde voiaĭ s'ajungĭ. In sfîrșit, înțeleg totul. Șarlatanul cela de Simancas țĭ-a spus că mi-a auzit vocea în acea lojă...

— A mințit?

— Nu. Am fost.

— O mărturisițĭ!

— Negreșit. Am să'țĭ spun chiar pentru ce am fost.

— Mi-a spus'o Simancas.

— Cred că țĭ-a spus că mĕ dusesem să cer Julieĭ d'Orcival niște scrisorĭ ce eraŭ în posesiunea eĭ, scrisorĭ pe care le scrisesem conteluĭ Golymine. Acesta e adevĕrul; dar n'a îndrăsnit să zică c'am asasinat acea femee.

— Vĕ înșelațĭ, Doamnă. Tocmaĭ că mi-a spus'o și are să spună și judecătoruluĭ de instrucție, dacă D-v. nu acceptațĭ condițiile ce v'a pus.

— Și D-ta mĕ sfătueștĭ să le accept?

— Nu, căcĭ Simancas și tovarășul luĭ vor fi nesățioșĭ. După ce vĕ vor smulge o parte din avere, vor pretinde și restul. Eŭ vĕ sfătuesc să fugițĭ.

Sângele i se urcă în față D-neĭ de Barancos, dar nu rĕspunse; iar Nointel care luă tăcerea sa drept o mărturisire, continuă:

— Și numaĭ ca să vĕ daŭ timpul de a părăsi Franța, m'am prefăcut că primesc josnicile propunerĭ ale aceluĭ șnapan. I-am pretins o promisiune, și am mijlocul de al sili s'o țină. Atârnă de mine ca el să înfunde pușcăria. Decĭ, va tăcea cât timp va putea să tragă folos din secretul care vĕ pune la discreția luĭ. Dar dacă'l gonițĭ, n'ar maĭ avea nimic de câștigat rămânând în Paris, ar trece frontiera și v'ar denunța. Trebue să plecațĭ înaintea luĭ.

(Va urma).

— Să mĕ maĭ căciulesc la rude, n'am vrut; căcĭ, ce sunt ele datoare să'mĭ poarte de grije?

— Eĭ, orĭ-cum, dacă sunt din acelaş sînge, aşa ar fi frumos...

— Frumosul şi cu nevoia, nu se potriveşte; n'am vrut să le maĭ cad sarcină, aŭ şi ele ale lor destule... m'aŭ maĭ sfătuit să daŭ lecţiĭ de franţuzeşte şi piano, dar nicĭ aşa nu merge, ş'apoĭ nu'mĭ place mie, ştiĭ D-ta, mamă Ilinco.

— Ştiŭ, dragu mameĭ, aĭ fost să fiĭ băiat, că Doamne! neastâmpărată aĭ maĭ fost!...

Fata zîmbi la această aducere aminte.

— Unde nu te căuta, acolo eraĭ; şi nu era loc lăsat de D-zeŭ, să nu'l cercetezĭ, să nu-l aflĭ; veşnic printre muncitorĭ, cu sapa în mână, pe toate gardurile şi în toţĭ copaciĭ. Mi-aduc aminte de biata coniţă, D-zeŭ s'o erte! nu-şĭ maĭ lua gura de pe mata.

— Biata mama, întrerupse fata cum aş vrea să maĭ fie să mĕ maĭ ocărască...

— D'apoĭ la poveştĭ, cine era gata maĭ întâiŭ? tot matăluţă, nu te maĭ deslipiaĭ dintre ţeranĭ...

— Da, dragă mamă Ilincă, îmĭ place la ţară, viaţa e maĭ spornică şi maĭ sănătoasă. M'am gândit: Ce să maĭ fac pe cucoana şi să mor de foame...

Ce pot câştiga cu lecţiile într'un orăşel?

Aşa, am vîndut tot, că puţin am avut datorniciĭ ştiĭ că nu m'aŭ cruţat: îmĭ stătea în spate până şi odaea ce mi-aŭ dat-o de milă... Maĭ bine mĕ duc la mama Ilinca, că ea m'a crescut, şi mĕ iubeşte; Badea Andreĭ e ţĕran chiabur, are o căscioară, are un petec de pămînt, e bun la inimă şi n'are să mĕ dea afară.

— Nicĭ să nu zicĭ aşa vorbă, rĕspunse bĕtrînul, care încerca să'şĭ ascundă emoţiunea în fumul luleleĭ de tutun.

Fetiţa, încurajată, începu a se maĭ descreţi şi a'şĭ face planurĭ.

— Aşa, mamă Ilincă, o să creştem păsărĭ împreună, apoĭ eŭ m'oĭ duce să le vînd la tîrg, şi ouăle şi laptele, şi brînza de la Plăvana; voiŭ ţese iarna, iar vara m'oiŭ duce să vînd pe la băĭ unde se strînge lumea atuncĭ.

— Da, da, dar eŭ m'am luat cu vorba şi am uitat de mâncare.

— Că bine aĭ face să te îngrijeştĭ şi de îmbucătură zise moş Andreĭ.

Şi pe când mama Ilinca începu să'şĭ vadă de vatră, Linica rĕmase pe laviţa acoperită cu scoarţe curate, cu mâinile în poală, gânditoare şi mâhnită. Incetul; cu încetul însă, tot uitându-se prin juru'ĭ, faţa i se înveseli.

Era într'o odăiţă de curînd lipită pe jos; varul încă proaspăt pe păreţĭ, părea maĭ alb la lumina uneĭ lămpĭ micĭ atîrnată de un cuiŭ; păreţiĭ toţĭ presăraţĭ cu florĭ de sineală albastră, de aceiaşĭ formă monotonă, schimbată din când în când prin câte o dungă în curmeziş saŭ vre-o pată. Linica le privea, şi căutând a le împreuna cu ochiĭ, făcea figurĭ de animale, de oamenĭ, de copacĭ, cum vara în spaţiul liber petrecea formându-şĭ figurĭ fantastice din noriĭ ceruluĭ. Un scaun de lemn, o laviţă, nişte scorţurĭ în părete, un pat de lemn asemenea acoperit cu scoarţă, şi la un capăt toate pernele, cu spiţurile lucrate de mama Ilinca în tinereţe, făceaŭ movilă.

De cealaltă parte se află vatra albă şi ea de var, cu un prichiciŭ curat pe care eraŭ înşirate ulcelele maĭ micĭ; în firidă, stătea pisica torcând pe nas, singura care întrerupea tăcerea prin sgomotul eĭ melancolic.

Lîngă uşă, pe două scândurele, şedea putina cu borş; lîngă dînsa, cofa cu apă; pe poliţĭ, înşirate oale de pămînt, lingurĭ şi străchinĭ; sub laviţă, toporul, ferăstrăul, barda luĭ Badea Andreĭ. Pe fereastră, acoperite cu funduri micĭ de lemn, dormeaŭ nişte oale cu smîntână, puse la prins pe când de după vatră, se vedeaŭ abia penele uneĭ găinĭ pusă la clocit pe un cuibar.

Focul ardea vesel în vatră, încălzind cu grabă oalele cu mâncare puse în cerc lîngă jăratec; pirostriile tronaŭ în mijloc şi pe când mama Ilinca cu o mână punea sare în apă, cu cea-laltă potrivea găteţele ca să fiarbă maĭ iute ceaunul.

Apoĭ, când resturnă mămăliga pe masa mică de lemn, curată, în treĭ picioare, aşezată în mijlocul caseĭ, şi împărţi cu o aţă mămăliga în treĭ părţĭ deopotrivă, Linica îşĭ luă partea şi începu a o mânca cu multă poftă, ca şi borşul de ştir ce fumega în străchinĭ.

* * *

Pe şuişul dinspre Tîrgul Trotuşuluĭ, între o apă liniştiţă şi un munte de verdeaţă, mergea o fată voinică, cu veselia în faţă şi în cântecul ce-l scotea din pieptul sĕŭ puternic.

Era o dimineaţă de Maĭ, una din acele zile care comunică atât de bine şi oamenilor veselia lor.

Pe munte, oiţele şi mieiĭ se jucaŭ veselĭ, ciupind iarba; cerul senin, soarele mîndru la chipeş în apa limpede de se zăreaŭ peştiĭ sărind în ea. Copaciĭ, uniĭ acoperiţĭ de florĭ încă, alţiĭ verzĭ, parcă şi eĭ eraŭ plictisiţĭ de atâta amorţire, şi îşĭ jucaŭ umbrele în apa de la vale, la adierea vîntuluĭ uşor de munte. Icĭ-colea prin câmpiĭ, se găsea câte un cal păscând, alţiĭ sburdând, mînjĭ şi bătrînĭ laolaltă.

Clopotele a patru bisericĭ de pe patru dealurĭ din împrejurimĭ, se întîlneaŭ în aer. Era Duminică.

— Oare s'o fi întors mama Ilinca de la biserică? îşĭ zicea fata de pe drum, care nu era alta de cât ştrengăriţa şi totuşĭ aşa de cumintea Linica.

Şi'şĭ grăbi pasul, atât de drăguţă cu fotele eĭ nouă, cămaşa plină de fluturĭ şi fir, coadele pe spate, floarea la ureche, şi pieptul plin de cordele şi mărgele.

— Iacă, mamă Ilinco, să maĭ zicĭ că nu-ţĭ fac treabă, ţi-am vîndut toate ouăle.

Şi fără a lăsa timp să-ĭ respundă, adaogă:

— Aşa-ĭ că pot să fiŭ şi eŭ ţărancă, şi spune, nu-mĭ şeade bine? Mie îndată mi-aŭ tîrguit boeriĭ, pe când cele-lalte vor aştepta mult şi bine.

Apoĭ, după o scurtă visare, cu o consecienţă a fericireĭ eĭ de a fi liberă:

— Ştiĭ, mamă Ilincă, de acum numaĭ mĕ chiamă Linica, să'mĭ zicĭ Libertatea.

— Până când, dragul mameĭ?

Laura Vampa
(*Sĕptămâna Ilustrată*

DIFERITE STIRI

DIN ŢARA

D. D. Marinescu-Bragadiru, unul dintre fruntaşiĭ comercianţĭ aĭ capitaleĭ, a deschis de curînd o fabrică de bere menită a face cu succes concurenţă celor-l'alte fabricĭ din capitală.

Berea Bragadiru, din care am avut ocasiune a gusta, e escelentă din toate punctele de vedere. Deja maĭ multe stabilimente din capitală, printre care şi cafeneaua hoteluluĭ Bulevard, recunoscând superioritatea acesteĭ berĭ, aŭ hotărât a o servi clienţilor lor renunţând la cele-l'alte produse similare.

Din parte-ne nu putem de cât să felicităm pe D. D. Bragadiru, curagiosul întreprinzĕtor şi-ĭ dorim cel maĭ desevîrşit succes în noua sa întreprindere.

*

Astă-seară la Ateneul Român D. Lupu Antonescul va ţine o conferinţă despre *Datoria şcoaleĭ*.

*

Societatea *Tinerimea Română* a depus o coroană de miosotis şi de floarea Regineĭ (edelweiss) ca semn de regrete şi veneraţiune pentru marele naţionalist Gr. Th. Brătianu. Societatea a fost reprezintată printr'un mare numĕr al membrilor eĭ carĭ însoţeaŭ coroana.

D. Rădulescu Niger, în numele Societăţeĭ a citit, la Universitate, după studentul Iliescu, poesia ce-am publicat în numĕrul nostru de ierĭ.

*

Societatea ştiinţifică-literară Tinerimea Română, Vinerĭ 5 Martie va ţine şedinţă ordinară publică în sala facultăţeĭ de medicină (Universitate) când D. Ioan Cărbuneanu va vorbi despre *Lacunele teorieĭ evuluţioniste.*

*

Dumineca 7 Martie a. c. societatea studenţilor universitarĭ „Unirea" serbênd a XIV aniversare, va ţine şedinţă publică, la oarele 2 p. m. în sala societăţeĭ din calea Victorieĭ, No. 54 casa J. Lahovary.

In această şedinţă D. G. I. Ştefănescu Goangă va face o dare de seamă asupra mersuluĭ societăţeĭ în decursul anuluĭ expirat, iar D. Gh. Vanghelie va ţine o disertaţie *Despre convingere.*

*

Din eroare s'a tipărit în josul anunţuluĭ „Piscul Cor[illegible]uluĭ", depoŭ de vinurĭ numele *N Constantinescu* în loc de **N. Costinescu.**

Aceasta spre ştiinţă.

*

DIN STRAINATATE

Informaţiunile pe care le primim din Sofia şi Constantinopole, desmint ştirea că prinţul Bulgarieĭ va face călătoria luĭ de nuntă pe mare şi că ar intra cu prinţesa în Bulgaria prin Varna. Toate combinaţiunile implicând o vizită la Constantinopole, sunt inadmisibile.

*

Cele maĭ principale organe din Germania, sunt unanime în a recunoaşte că proiectul militar propus de guvern, va fi cu siguranţă respins din cauză că guvernul refuză orĭ ce transacţiune propusă. *Börsen Zeitung* crede o criză inevitabilă, adăogând că disolvarea Reichstagului va agrava situaţiunea.

*

Starea sănătăţeĭ D-luĭ Gladstone a început a se îmbunătăţi. Noaptea de erĭ a trecut-o mult maĭ cu linişte. Mediciĭ nădăjduesc că peste câte-va zile şeful cabinetuluĭ englez va putea părăsi patul.

*

File rupte din Album

Omul este un lucru important care tinde pururea la ceva maĭ bun şi maĭ perfect de cât el insu-şĭ.

Descartes

*

Rĕutăcioşiĭ trăesc în această lume pentru a pune la încercare răbdarea celor bunĭ.

S. Augustin

*

Fericit e omul care a găsit cuminţiea şi care e bogat în prudenţă,

Solomon

*

Când îţĭ regulez nevoile după natură, te scuteştĭ de multă îngrijire.

Voltaire

* * *

Un ultim cuvênt

La Curtea cu juraţĭ:

Preşedintele — *Aĭ primit o creştere bună, cum se întâmplă dar că aĭ ajuns să furĭ?...... Fi franc şi spune-mĭ cine te-a adus pe această bancă?*

Acuzatul — (cu un aer liniştit) *Jandarmiĭ......*

O epigramă în proză

Luĭ V.... vicĭ

......C'aĭ fost elev al secţieĭ conductorilor-desemnatorĭ, de la şcoala de podurĭ şi şosele din Bucureştĭ, şi acum eştĭ.... *nu ştiŭ ce eştĭ!...* C'aĭ fost, în fine, la Mons, în Belgia, *să înveţĭ* la şcoala de Industriĭ şi mine, secţia minelor, dupe ce *n'aĭ putut termina* ce începuseşĭ, şi te aĭ întors... **aşa cum aĭ plecat**, vaĭ! nu maĭ spune la nimenĭ, căcĭ te facĭ maĭ mult de rîs: *„fiind-că eştĭ acela din trecut..* **tot de-aĭ luĭ terchia-berchia, treĭ lescăĭ perechia!!!"**

Olga

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea şedinţeĭ de la 3 Martie 1893

D. Dobrescu-Prahova continuă discursul sĕŭ vorbeşte de organizarea învĕţămîntuluĭ primar şi arată că este inconstituţională, căcĭ face imposibilă străbaterea ţĕranilor la oraşe.

D. Dobrescu vorbeşte de clădirile şcolare şi arată că proectul nu le poate realiza, apoĭ intră în consideraţiĭ asupra soarteĭ învĕţătorilor şi cere inamovibilitatea.

D. M. N. Sĕulescu insultă numaĭ corpul didactic spunênd că n'a făcut nimica bun dar în schimb voeşte numaĭ lefĭ, gradaţiĭ şi impunitate.

D. Take Ionescu ţine un lung discurs prin care caută să-şĭ justifice mĕsurile sale în privinţa profesorilor, apoĭ înjură pe profesoriĭ de la Iaşĭ pentru memoriul ce l'aŭ publicat. In special înjură pe D. Badarău.

— La ora 6 şedinţa se ridică.

Şedinţa de la 4 Martie 1893

Şedinţa se deschide la ora 1 jum. sub preşindenţia D-luĭ Gr. Triandafil, vicepreşedinte.

Prezenţĭ 95 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. Crătunescu cere să se revie asupra închidereĭ discuţieĭ la proectul învĕţămîntuluĭ primar, cacĭ votul este ilegal din cauză că Camera nu era în numĕr.

D. Preşedinte spune că nu se poate reveni.

D. Caton Leca susţine că închiderea discuţieĭ a fost ilegală.

Se pune la vot luarea în consideraţiĭ cu bile:

Votanţĭ. . . .	95
Majorit. absolută.	48
Bile albe pentru	78
Bile negre contra	17

Legea învĕţămîntuluĭ primar s'a luat în consideraţie.

SENATUL

Şedinţa de la 4 Martie 1893

Preşedenţia D-luĭ Gh. Cantacuzino.

Prezenţĭ 72 senatorĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

Se votează recunoşterĭ şi indigenate.

Buletin atmosferic

Institutul Meteorologic

Bucureştĭ 4 Martie s. n. 1893.

Inălţimea Barometrică la 0° 764 1 mm.
Temperatura aeruluĭ . . . . 8°.2 cetigr.
Vîntul . . . . foarte liniştit
Starea ceruluĭ . . . . senin
Temperatura maximă de erĭ . . +19°
„ „ de astăzĭ . +2°
„ la noĭ a variat între +20° şi — 3°

Timp frumos şi călduros în toată ţara. Numaĭ la Roman termometrul s'a scoborât sub zero grade.

Ultime Informaţiĭ

Din sorgintea cea maĭ sigură aflăm că negociările cu Austro-Ungaria, pentru încheierea uneĭ convenţiĭ comerciale, vor fi întrerupte în mod brusc.

Aceasta în urma insistenţelor Germanieĭ, care nu vrea cu nicĭ un preţ ca să se favoriseze industria austriacă în prejudiţiul industrieĭ germane.

Propaganda papistaşe

In curând se va înfiinţa în Capitală un noŭ ziar nemţesc sub direcţia faimosuluĭ calomniator Hans Kraus.

Acest ziar va fi întemeiat cu un capital mare, pus la dispoziţia mitropolieĭ catolice din Capitală de către nunciatura apostolică din Viena şi legaţiunea Austro-Ungară.

Tratările cu tipografia Weiss sunt aproape pe sfîrşite şi s'a asigurat ziaruluĭ o subvenţie mare din partea palatuluĭ, a mitropolieĭ catolice din Capitală, a legaţiuneĭ Austro-Ungare şi nunciatureĭ apostolice din Viena. Afară de această subvenţie, în urma intervenţieĭ papistaşuluĭ Rege Carol de Hohenzollern, s'a asigurat acestuĭ ziar toate anunţurile ministerelor precum şi ale autorităţilor.

* * *

Ştirea despre înfiinţarea unuĭ ziar nemţesc cu tendinţa de a propaga catolicismul printre nemţiĭ din ţară, a produs o rea impresie la legaţiunea germană şi D. Bülow, ministru plenipotenţiar al Germanieĭ, a cerut explicaţiunĭ în numele guvernuluĭ din Berlin, însuşĭ Regeluĭ.

In urma acesteĭ intervenţiĭ neaşteptate, D. Al. Lahovary s'a angajat a aplana lucrurile şi făcênd o vizită D-luĭ Bülow, a consimţit a da o subvenţie lunară de 500 leĭ ziaruluĭ Bukarester Tagblatt, *care este menit a apăra interesele protestantismuluĭ.*

* * *

Aceste ştirĭ le avem din cel maĭ autorizat isvor şi le putem decĭ da ca sigure fără teamă de a putea fi desminţite.

De cât ni se pune întrebarea: ce caută Regele Carol în asemenea combinaţiunĭ şi ce interes are a se asocia cu legaţiunea austro-ungară, cu nunciatura apostolică din Viena şi cu mitropolia catolică din Capitală pentru a susţine un ziar nemţesc cu tendinţe ultramontane?

Şi ca culme a moralităţiĭ papistaşe, acest ziar va fi dirigiat de Hans Krauss.

Această ştire este atât de gravă, în cât promitem a reveni.

Constituţionalul ar vrea să ne mănânce.

Maĭ nu trece zi, în care să nu ne atace pe la... pagina II-a.

Ce să-ĭ facĭ, aşa e năravul lupuluĭ: caută să muşte chiar când numaĭ are colţĭ.

L-am sfătui însă să'şĭ aleagă ceva maĭ moale; pe noĭ nu ne poate mistui, căcĭ gingiuele-ĭ sunt tocite.

Mercurea viitoare, 10 Martie, va avea loc în sala Ateneuluĭ concertul D-luĭ Ernest Narice.

Intr'unul din numerile viitoare vom publica programul acesteĭ serate muzicale, care, nu ne îndoim, va atrage tot publicul bucureştean amator de muzică bună.

Vinerĭ la 5 Martie curent ora 2 p. m. Academia va ţine şedinţă publică solemnă în localul sĕŭ din calea Victorieĭ 135.

La această şedinţă vor asista M. S. Regele şi A. A. L. L. Regale Principele Ferdinand şi Principesa Maria.

Se vor face următoarele lecturĭ:

D. Gr. G. Tocilescu. Despre: Provincia română Moesia înainte de Trajan.

D. V. A Urechia: Notiţă despre reorganisarea flotileĭ române pe Dunăre la 1793.

Din Iaşĭ

Primăria de Iaşĭ a urcat taxa căruţaşilor năsiparĭ şi a urcat-o într'un chip simţitor. Ast-fel celor cu căruţa cu un cal le-am urcat taxa de la 5 la 20 de banĭ; iar celor cu carul de la 20 la 40 de banĭ. In urma acestor urcărĭ bieţiĭ oamenĭ s'aŭ adunat grămadă şi s'aŭ dus maĭ întêiŭ la D. prefect Ventura, care i-a trimis la Primărie. Sosind la Primărie aŭ aşteptat pe D. primar Pogor şi în minutul când a venit l'aŭ înconjurat şi l'aŭ rugat să stărue ca să li se scadă taxele; dar D. Pogor le-a respuns că nu poate face nimic. Tocmaĭ de la cine a găsit Primăria ne Iaşĭ să-şĭ creeze veniturĭ!

Asearǎ la institutul de patologie şi bacteriologie, savantul nostru bactioriolog, D. dr. V. Babeş şi-a început seria anuală a conferinţelor sale.

Mâine vom face o dare de seamă asupra primeĭ conferinţe.

Sâmbătă 6 Martie talentatul artist dramatic D. Rădulescu-Marin va da la Iaşĭ o representaţie în beneficiul sĕŭ, pentru a strînge mijloacele necesare să se ducă în străinătate spre a-şĭ complecta studiele. Se va representa *Copiiĭ de trupă*, comedie de Venderbourche şi Gaiard din repertorul luĭ Bufé. Rolul pe care beneficientul îl va ţinea e rolul luĭ Trim. Representaţiunea e pusă sub patronagiul unuĭ comitet.

Simpatiile pe care D. Rădulescu-Marin a ştiut să şi-le câştige la Iaşĭ vor asigura cea maĭ complectă reuşită acesteĭ representaţiĭ.

Ni se scrie din Iaşĭ că în seara de Marţĭ 9 Martie se va da în sala *Circul Sidoli* o reprezentaţiune în beneficiul bĕtrânuluĭ şi stimabiluluĭ artist Popovicĭ (Senior), cât şi a talentatuluĭ artist M. Popovicĭ (Junior), piesa *Printre Vecinĭ*, a D-luĭ Rădulesu Niger, care a avut mare succes şi pe care publicul ieşean dorea s'o maĭ revadă. D. Rădulescu-Niger va asista şi la această reprezintaţie, după cum se vorbeşte printre artiştĭ.

Gisela Zuhr
din Iaşĭ
Leonida Piorkowsky
din Bârlad
LOGODIŢI
In locul orĭ cărĕĭ alte înştinţărĭ

Petrecerĭ Intime

No. 17. Anagramă

(Compusă de *Nicu* din Brăila)

Fiind sus pe cer în zare
O cunoaşte fie care;
De zece orĭ şi maĭ bine
Măsură de timp devine;
Cu rost însă daca'ĭ pus;
Dă zecimĭ sutimĭ în plus:
Apoĭ un pom cunoscut
Care dă şi fruct plăcut;
Dacă maĭ facĭ o schimbare
E sotdat german călare.

Soluţiunea problemeĭ No. 15.

Cuvênt în triunghiŭ isoscel

C A R V A S A R A
H O I N A R E
S T O R S
E S E
T

Aŭ deslegat — Fetele din Popanan. — G. de la Vadulat. — Budala de la Icoană. — Un Cooperator. — Constance Gheorghiadi şi Miţa Gheorghiadi.

Nota. Deslegările trebuesc trimise D-luĭ Sfinx la redacţia noastră.

Sfinx

TEATRE-CONCERTE

4 Martie

Teatrul National. — Diseară se va juca pentru prima oară *Traian şi Andrada* de Gr. Ventura şi V. Leonescu.

Sala Băilor Eforieĭ. — Opereta Română a teatruluĭ Naţional din Craiova vă juca Duminică pentru prima oară celebra operetă *Micado.*

Teatrul Dacia. — Diseară *Societatea lirică-română* va juca *Fata Răzaşuluĭ.*

Teatru Karageorgevicĭ. — In fie-care seară representaţiĭ variate.

Colosseul Oppler. — In fie-care seară representaţiĭ variate.

Circul Sidoli. — In fie-care seară **Circul sub apă.**

Concert Rubinstein. — Excelenta orchestră de sub direcţia D-luĭ Rubinstein cântă în fie-care seară la *Cafeneaua Naţională.*

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 3 Martie 1893.	Florinĭ
Napoleonul	9.64
Imperialul	—
Livra turcească	10.84
Arg. C. Pap	100—
Rubla	127 25
Anstalt	345.75
Renta perp. austr	98.90
aur „	117.10
aur ungară	115.80
argint austr.	98.70
Schimb asupra Londreĭ	121.40
„ „ Parisuluĭ	48.25
„ „ Berlinuluĭ	59.40
„ „ Amsterdam	100.45
„ „ Belgieĭ	48.15
„ „ Italieĭ	46.30
Tendinţă	

Bursa din Berlin

De la 3 Martie 1893.	Mărcĭ
Napoleonul	16.25
Renta R. aur 5%	97 90
C. F. R. „	84 60
R. aur %.	84.60
Imprum. municipal Bucureştĭ	97 90
Rubla	215.60
Disconto	189.10
Schimb asupra Londreĭ	20.33
„ „ Parisuluĭ	80.95
„ „ Amsterdam	—
„ „ Vieneĭ	168 65
„ „ Belgieĭ	80.90
„ „ Italieĭ	77·50
Tendinţă	—

Bursa din Paris

De la 3 Martie 1893.	Francĭ
Renta franc. $4^1/_2$ la sută	106.—
„ „ 3 „ „	97.62
„ R. aur 5 „ „	—
„ Italiană	92.72
„ Ungară 5	97.03
Ext. Esp	64.40
Imprum. grecesc.	360.—
Bancă otomană	585.—
Datoria unif. Egipt	503.75
Loturĭ turceştĭ	92.25
Cec asupra Londreĭ	25 155
Schimb asupra Vieneĭ	205.50
„ „ Amsterdam	206.06
„ „ Berlinuluĭ	121.84
„ „ Belgieĭ	$^5/_{32}$
„ „ Italieĭ	$3^{13}/_{16}$
Tendinţă	—

Bursa din Londra

De la 3 Martie 1893.	L. St.
Noul com. englez	$98^1/_8$
Banca română	$6^3/_4$
Schimbul asupra Parisuluĭ	25.33
„ „ Berlin.	20.56
„ „ Amstedarm	12.03

Bursa Paris (Bulev.)

De la 3 Martie 1893.	Francĭ
Renta franc 3 %	97.62
italiană	92.67
Banca otomană	586.87
Tendinţă	—

Bursa din Francfort

De la 3 Martie 1893	Mărcĭ
Renta R. aur 5%	98.45
„ „ „ 4%	84.50

MERSUL TRENURILOR

Plecarea din Bucuresti — Sosirea în Bucuresci

Orele		SPRE	Orele		DE LA
5.35	dim.	Giurgevo. Constantinopole.	5.30	dim.	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Brăila, Galaţĭ.
7.00	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Adjud, Băcăŭ, Roman, Paşcanĭ, Iaşĭ, Slănic (Prahova).	7.15	„	Iaşĭ, Paşcanĭ, Roman, Buzĕŭ, Ploeştĭ
			8.05	„	Iaşĭ, Huşĭ, Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Vasluĭ, R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploeştĭ.
7.30	„	Piteştĭ, Craiova, R.-Vêlcea, Corabia, T.-Jiŭ, Vêrciorova.	10.05	„	Titu (Mixte).
			10.45	„	Giurgiu.
7-45	„	Ploeştĭ, Predeal, Viena, Paris.	11.40	„	Paris, Vienne (Express-Orient), Vêrciorova, Craiova, Têrgov. Piteştĭ.
7.55	„	Giurgiu.			
8.10	„	Piteştĭ, Têrgovişte, C.-Lung, Roşiorĭ, T.-Măgurele.	12.20	seara	Braşov, Predeal, Ploeştĭ, Focşanĭ.
			12.55	„	Craiova, Piteştĭ, C.-Lung, Têrgovişte
8.30	„	Ciulniţa, Slobozia, Feteştĭ, Călăraşĭ,			
8.50	„	Ploeştĭ, Predeal, Doftana, Braşov.	3.50	„	Constantinopole, Giurgiu (Express-Orient).
11.45	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ, R.-Sărat, Mărăşeştĭ.	5.10	„	Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Galaţĭ, Brăila, Ploeştĭ.
2.50	seara	Piteştĭ, C.-Lung, Craiova, Têrgovişte			
4.03	„	Piteştĭ, Craiova, Vêrciorova, Vienne, Paris (Express-Orient).	5,35	„	Călăraşĭ, Feteştĭ, Slobozia, Făureĭ.
			7.20	„	Giurgiu.
4.40	„	Ploeştĭ, Predeal, Braşov, Focşanĭ.	7.35	„	Vêrciorova, T.-Jiŭ, Corabia, R.-Vêlcea, Piteştĭ.
5.25	„	Giurgiu.			
5.50	„	Piteştĭ, Têrgovişte, Craiova, Vêrciorova, Vienne, Paris (Express-Orient).	8.20	„	T. Măgurele, Roşiorĭ, C.-Lung, Têrgovişte, Piteştĭ.
			3.35	„	Braşov, Predeal, Doftana, Ploeştĭ, Slănic (Prahova).
9.00	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Tecuciŭ, Bârlad, Vasluĭ, Iaşĭ, Huşĭ.	9.15	„	Paris, Vienne, Predeal, Ploeştĭ.
10,05	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Roman, Paşcanĭ, Iaşĭ, T.-Ocna, Piatra-N.	9.55	„	Iaşĭ, Paşcanĭ, Roman, Piatra-N., Adjud, Focşanĭ, Galaţĭ, Brăila, Ploeştĭ
11,05	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ.	10.55	„	Paris, Vienne, Vêrciorova, Piteştĭ (Train-Eclair).

Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academiei, 24